Лабораторна робота №3

Методичні вказівки до виконання

Тема: "Оцінювання параметрів регресійних рівнянь за допомогою пакету Eviews"

<u>Мета роботи:</u> Навчитись обчислювати за допомогою пакету Eviews оцінки коефіцієнтів рівнянь регресії, авторегресії, авторегресії із ковзним середнім та множинної регресії на основі вибірок статистичних даних. Пояснити призначення та використання параметрів (статистик), за допомогою яких визначається ступінь адекватності моделі процесу.

Для зручної навігації по документу використовуйте гіперсилки зміста, зажати кнопку Ctrl + натиснути ліву кнопку миші.

3MICT

1. <u>Описові статистики часових рядів системи Eviews</u>
2. <u>Приклад виводу описової статистики в Eviews</u>
3. <u>Оцінка коефіцієнтів економетрикчних рівнянь в Eviews</u>
3.1. Командний режим
3.2. За допомогою діалогових вікон
3.3. Аналіз отриманих результатів оцінювання
4. Теоретичні відомості про кореляційні функції
4.1. Загальні відомості про кореляційні функції
4.2. Теоретична автокореляційна функція
4.3. Часткова автокореляційна функція
5. <u>Команда movav</u>
6. Послідовність побудови рівняння авто регресії із ковзним середнім
7. <u>Побудова ARMAX моделі</u>
8. Завдання на виконання ЛР№3
ДОДАТОК А: Приклад побудови рівняння АРКС по економетричним
даним часового ряду
ДОДАТОК Б: Приклад побудови моделі множинної регресії
<u>ЛІТЕРАТУРА</u>
Контрольні запитання

1. Описові статистики часових рядів системи Eviews

До описових статистик часового ряду відносять:

- середн ϵ (mean) значення математичного сподівання;
- moda (mode) це значення елемента ряду, яке зустрічається найчастіше;
- медіана (median) це значення елемента ряду, який ε більшим або дорівнює, і одночасно меншим або дорівнює половині інших елементів ряду; наприклад, для ряду значень 4, 4, 5, 7, 10 медіаною ϵ 5, для ряду 5, 4, 11, 4, 7 медіаною також ϵ 5;
- стандартне відхилення (standard deviation) корінь квадратний з дисперсії:

 $\sigma = \sqrt{D(y)} = \sqrt{\frac{1}{N-1} \sum_{k=1}^{N} \left[y(k) - \overline{y} \right]^2}$

де N- довжина (потужність) ряду; y- середн ϵ значення ряду,

- коефіцієнт асиметрії (skewness) - характеризує симетричність (хвостів) розподілу і розраховується за виразом: $S = \frac{1}{N} \sum_{k=1}^{N} \left[\frac{y(k) - \overline{y}}{\sigma} \right]^{3}.$

якщо S > 0, то правий хвіст розподілу довший,

при S < 0 довшим є лівий хвіст розподілу;

якщо S=0, то розподіл симетричний (в реальному житті симетричних хвостів не буває);

- ексиес (kurtosis) - характеризує відмінність форми розподілу від нормального (Гауса) і розраховується за виразом: $K = \frac{1}{N} \sum_{k=1}^{N} \left[\frac{y(k) - \overline{y}}{\sigma} \right]^4.$

K = 3 для нормального розподілу;

якщо K > 3, то форма розподілу буде "гострішою" від нормального;

при K < 3 форма розподілу буде "плоскішою" від нормального;

- <u>статистика Жак-Бера</u> (Jarque-Bera) — тестова статистика, яка показує наскільки близьким є ряд до нормального розподілу; фактично це різниця між значеннями S і K для досліджуваного ряду та нормального розподілу:

 $JB = \frac{N-n}{6} \left[S^2 + \frac{1}{4} (K-3)^2 \right]$

 n^{-1} число коефіцієнтів, використаних для побудови моделі ряду; при нуль-гіпотезі щодо нормальності розподілу статистика Жак-Бера має розподіл χ^2 (хі квадрат) з двома степенями свободи. Ймовірність, зв'язана із статистикою Жак-Бера, показує ймовірність справедливості нульгіпотези. Мала ймовірність свідчить про те, що нуль-гіпотезу щодо нормальності розподілу необхідно відхилити.

2. Приклад виводу описової статистики в Eviews

- **Крок 1.** Створіть робочий файл програми **Eviews** (**WorkFIle**) з нерегулярним типом даних (**Undated or irregular**) зі 100 значень (**Start date: 1** та **End date: 100**).
- **Крок 2.** Завантажте файл **File**—>**Import**—>**Read Text-Lotus-Excel** з тестовими даними *example_data.txt* (файл знаходиться в папці *ATS_lab_03*). Задайте ім'я ряду "v".
- **Крок 3.** Подвійним кликом лівої кнопки миші, по часовому ряду "*y*", відкрийте вікно значень ряду.
- **Крок 4.** У діалоговому вікні **Series: Y Workfile: Untitled** натисніть на кнопку *View*, а потім на *Descriptive Statistics і Histogram and Stats.*, як показано на рис. 1. **View—> Descriptive Statistics—> Histogram and Stats.** В результаті отримаєте таблицю з описовою статистикою введеного ряду, рис. 2.

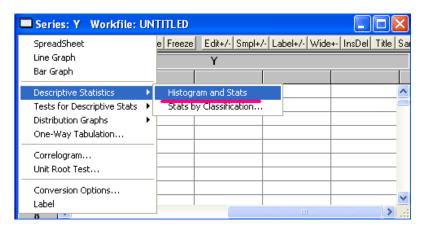

Рис. 1. View-> Descriptive Statistics-> Histogram and Stats

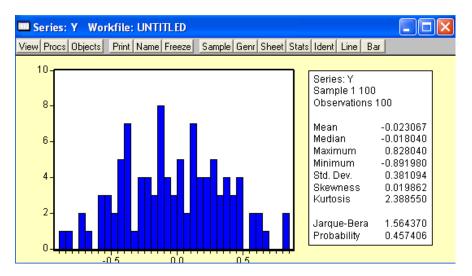

Рис. 2. Описова статистика часового ряду

Додаткові відомості.

- 1. Для повернення до таблиці завантажених значень часового ряду виконайте послідовність команд **View—>SpreadSheet.**
- 2. В одному вікні можна дивитися описові статистики декількох часових рядів.

Приклад:

2.1. Згенеруйте додатковий ряд даних. В командній строчці **Eviews** введіть

series y2=y*y

2.2. В діалоговому вікні робочого файлу утримуючи кнопку **shift** виділіть ряди "y" та "y2". Натисніть праву кнопку миші у списку, що з'явився, оберіть опції **Open—>as Group**. Для більшого розуміння дивіться рис. 3.

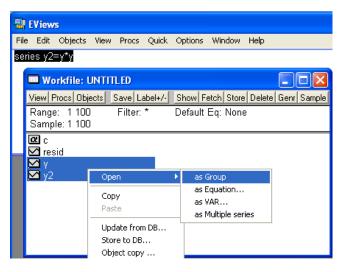

Рис. 3

2.3. У вікні значень рядів "y" та "y2", що з'явилося, виконайте команди View->Descriptive Statistics->Common Sample.

3. Оцінка коефіцієнтів економетрикчних рівнянь в Eviews

Крок 1. Створіть робочий файл програми Eviews (WorkFile) з нерегулярним типом даних (Undated or irregular) зі 100 значень (Start date: 1 та End date: 100).

Крок 2. Завантажте файл **File**—>**Import**—>**Read Text-Lotus-Excel** з тестовими даними *example_data.txt* (файл знаходиться в папці *ATS_lab_03*). Задайте ім'я ряду "у".

Постановка задачі дослідження.

Будемо вважати, що часовий ряд даних "y" описується авто регресійним рівнянням першого порядку $y(k) = c(1) + c(2) \cdot y(k-1)$ AP(1) і нам необхідно оцінити коефіцієнти c(1) та c(2).

3.1. Командний режим

Крок 3.

Функція **LS** (Least Squares) системи **Eviews** дозволяє обчислювати коефіцієнти економетричних рівнянь за методом найменших квадратів.

В командній строчці системи **Eviews** введіть команду

Варіант №1.

Is y=c(1)+c(2)*y(-1)

Варіант №2.

Is y c y(-1)

Варіант №3.

equation eq_my1.ls y=c(1)+c(2)*y(-1)

В останньому випадку створюється об'єкт системи **Eviews** з ім'ям "eq my1" в якому зберігається результат виконання функції **ls**.

Варіант №4

Is y c ar(1)

Аналог попередніх варіантів, в цій специфікації $\mathbf{ar}(\mathbf{p})$ — позначає авто регресійну складову з лагом p.

Також в описані специфікації команди **ls** можна одразу задавати ковзне середнє з q^- м лагом параметром **ma(q)**:

Is y c ar(1) ma(1)

3.2. За допомогою діалогових вікон

Варіант №1.

В головному меню системи **Eviews** натисніть кнопку **Quick**, потім **Estimate Equation**, дивись рис. 4. У діалоговому вікні **Equation Specification** введіть специфікацію y=c(1)+c(2)*y(-1) або у с у(-1), дивись рис. 5 та 6 відповідно. Натисніть кнопку "**OK**".

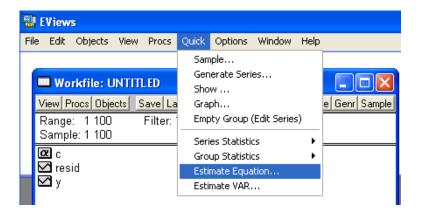

Рис. 4

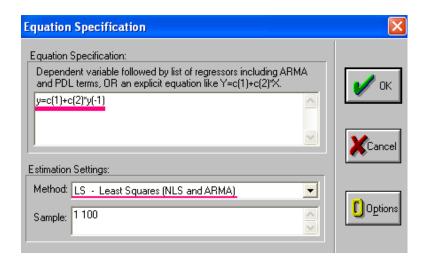

Рис. 5

Equation Specification	×
Equation Specification: Dependent variable followed by list of regressors including ARMA and PDL terms, OR an explicit equation like Y=c(1)+c(2)*X.	OK OK
y c y(-1)	- OK
Estimation Settings:	X Cancel
Method: LS - Least Squares (NLS and ARMA) ▼	(c)
Sample: 1100	U Options

Рис. 6

Варіант №2.

В головному меню системи **Eviews** натисніть кнопку **Objects**, потім **New Object**, дивись рис. 7. У діалоговому вікні New Object оберіть тип об'єкту **Equation** (він встановлений по замовченню) та ім'я (по замовченню **Untitled**), дивись рис. 8. Натисніть кнопку "**OK**". У діалоговому вікні **Equation Specification** введіть специфікацію y=c(1)+c(2)*y(-1) або y c y(-1), дивись рис. 5 та 6 відповідно. Натисніть кнопку "**OK**".

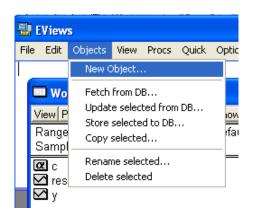

Рис. 7

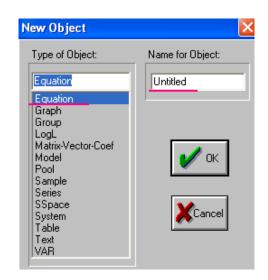

Рис. 8

3.3. Аналіз отриманих результатів оцінювання

В результаті буде отримане вікно з результатами наведене на рис. 9.

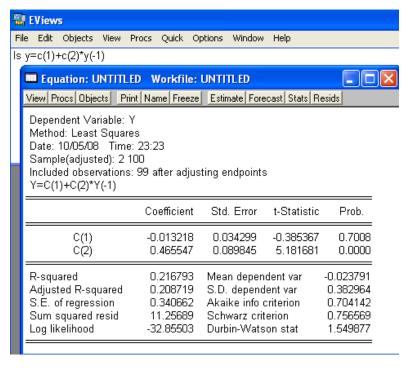

Рис. 9 Результат оцінювання коефіцієнтів

Тобто часовий ряд даних "y" описується авто регресійним рівнянням першого порядку $y(k) = c(1) + c(2) \cdot y(k-1) = -0.0132 + 0.4655 \cdot y(k-1)$.

Робочий файл (**Workfile**) зберігає в службовому векторі-змінній **C** коефіцієнти моделі, а в векторі **RESID** — знаходяться залишки або похибки моделі. Вектор **RESID** являє собою різницю між фактичним значенням часового ряду "у" та отриманим за моделлю: $RESID = \varepsilon = y - \hat{y}$ або $RESID = y - X \cdot \theta$, де X —матриця вимірів, а θ — коефіцієнти моделі.

Введемо декілька важливих змінних. Якщо в загальному виді рівняння процесу можна представити у вигляді $y = X \cdot \theta + e$ (де e — шумова складова), то далі <u>під значенням T буде розумітися кількість строк, а під k кількість стовбців в матриці вимірів X.</u>

 $R^{2} = \frac{\text{var}(\hat{y})}{\text{var}(y)},$ Коефіцієнт детермінації обчислюється за формулою $R^{2} = \frac{\text{var}(\hat{y})}{\text{var}(y)},$ де $\text{var}(\hat{y}) - \text{дисперсія залежної змінної, оціненої за допомогою побудованої}$

математичної моделі, а var(y) — дисперсія залежної змінної, оціненої за допомогою її фактичних значень. Для гарної моделі $R^2 \to 1$.

Adjusted R-squared

Уточнений коефіцієнт детермінації обчислюється за формулою:
$$adjusted \ R^2 = 1 - \left(1 - R^2\right) \cdot \frac{T - 1}{T - k - 1} \ .$$

Цей коефіцієнт може приймати від'ємні значення але він завжди менший або дорівнює коефіцієнту детермінації.

S.E. of regression

S.E. of regression – Standard Error of the Regression.

СКП – середньоквадратична похибка або корінь із квадрата середньої похибки (в літературі RMSE – root mean square error) в загальному випадку обчислюється за формулою:

$$CK\Pi(y, \hat{y}) = RMSE(y, \hat{y}) = \sqrt{MSE(y, \hat{y})} = \sqrt{E((y - \hat{y})^2)} = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^{N} (y_i - \hat{y}_i)^2}{N}}.$$

де N – розмір вибірки, y – фактичні значення, а \hat{y} – значення побудовані за моделлю.

Для нашого випадку:
$$SE\ of\ regression = s = \sqrt{\frac{RESID^{Tp} \cdot RESID}{T-k}}$$

де N-розмір навчальної вибірки, а p-загальна кількість регресорів в моделі (при цьому константи не враховуються).

Sum square resid

Сума квадратів похибок моделі (SSE – sum of square error) в загальному випадку обчислюється за формулою

$$SSE = \sum_{t=1}^{N} (y - \hat{y})^2$$

де N – розмір вибірки, y – фактичні значення, а \hat{y} – значення побудовані за моделлю.

Для нашого випадку: $SSE = RESID^{Tp} \cdot RESID$.

Необхідно відмітити, що окрім RMSE та SSE, ще існує середньоквадратична похибка (MSE – mean square error) яка обчислюється за формулою

$$MSE = E((y - \hat{y})^2) = \frac{\sum_{i=1}^{N} (y_i - \hat{y}_i)^2}{N}.$$

Log likelihood

Значення логарифмічної функції правдоподібності (log likelihood function) застосовується для перевірки гіпотези нормального розподілу похибок моделі (resid): $l = -\frac{T}{2} \cdot \left(1 + \log(2 \cdot \pi) + \log \left(\frac{RESID^{Tp} \cdot RESID}{T} \right) \right).$

Для кращої моделі $l \rightarrow \min$.

Mean dependent var

Mean of the Dependent Variable Математичне сподівання $^{\hat{y}}$.

S.D. depend var

Standard Deviation of the Dependent Variable
Середньоквадратичне відхилення ^ŷ (корінь квадратний з дисперсії).

Akaike info criterion

Інформаційний критерій Акайке (AIC) обчислюється за формулою: $AIC = -\frac{2 \cdot l}{T} + \frac{2 \cdot k}{T}$

$$AIC = -\frac{2 \cdot l}{T} + \frac{2 \cdot k}{T}$$

де l- значення логарифмічної функції правдоподібності. Для кращої молелі $AIC \rightarrow \min$.

Schwarz criterion

Критерій Шварца (SC), аналог критерію Акайке: $SC = -\frac{2 \cdot l}{T} + \frac{k \cdot \log(T)}{T}$

$$SC = -\frac{2 \cdot l}{T} + \frac{k \cdot \log(T)}{T}.$$

Для кращої моделі $SC \rightarrow \min$

Необхідно зауважити, що окрім критеріїв Шварта та Акайте ще досить популярних відмітимо існують інші, байєсівський серед інформаційний критерій (ВІС):

$$BIC = -2 \cdot \ln(l) + k \cdot \ln(T)$$

де l- значення логарифмічної функції правдоподібності. Для кращої молелі $BIC \rightarrow \min$

Durbin-Watson stat

Дурбина-Уотсона $_{_{N}}$ (DW – Durbin-Watson) показує адекватність побудованої моделі та о $\sum_{t=2}^{N} (\epsilon_{t} n + \epsilon_{t})^{2}$ за формулою $DW = \frac{t=2}{\sum_{t=1}^{N} \epsilon_{t}^{2}}$

$$DW = \frac{t=2}{\sum_{t=1}^{N} \varepsilon_t^2}$$

де ε^- вектор залишків (різниця між значеннями отриманими за моделлю та фактичними), при цьому $DW \in [0;4]$. Для найкращої моделі $DW \to 2$, це означає що залишки моделі між собою не автокорелюють.

Std. Error

Оцінка стандартної похибки обчисленого коефіцієнта моделі. Вказує достовірність коефіцієнта — чим більше значення оцінки стандартної похибки тим більше флуктуаційних шумів в оцінці коефіцієнта.

Флуктуація – випадкове відхилення від середнього значення величини.

t-Statistic

Статистика Стьюдента, обчислюється як відношення коефіцієнта до стандартної похибки. Застосовується для перевірки гіпотези, щодо рівності коефіцієнта моделі нулю.

$$t-Statistic = \frac{Corfficient}{Std.Error}$$

Даний критерій був розроблений Вільямом Госсеттом для оцінки якості пива в компанії Гіннесс. У зв'язку із зобов'язаннями перед компанією про нерозголошення комерційної таємниці (застосування цього статистичного апарата для аналізу), стаття Госсетта вийшла в журналі "Біометрика" під псевдонімом "Student" (Студент).

Probability.

Вказує ймовірність виключення відповідного коефіцієнта з рівняння моделі. Фактично це значення ймовірності справедливості нуль гіпотези про рівність відповідного коефіцієнта рівняння моделі нулю.

4. Теоретичні відомості про кореляційні функції

4.1. Загальні відомості про кореляційні функції

Коефіцієнт кореляції, а в загальному випадку кореляційна функція, дозволяють встановити зв'язок між змінними. Кореляція може бути

лінійною або нелінійною в залежності від типу залежності, яка фактично існує між змінними. Досить часто на практиці розглядають тільки лінійну кореляцію (взаємозв'язок), але більш глибокий аналіз потребує використання для дослідження процесів нелінійних залежностей. Складну нелінійну залежність можна спростити, але знати про її існування необхідно для того, щоб побудувати адекватну модель процесу.

Кореляційна матриця дозволяє встановити зв'язок залежної (ендогенної) змінної з незалежними (екзогенними). Розглянемо кореляційну матрицю вимірності 3×3 , яка обчислюється для трьох змінних $\sqrt[x]{r_{yy}}, \sqrt{z}r_{yy}, -r_{zy}$

змінних
$$\begin{bmatrix} x, r_{yy}, z \\ r_{yy}, z \\ r_{xx} \\ r_{yx} \end{bmatrix}$$
, де $\begin{bmatrix} r_{yx} = r_{xy}, & r_{yz} \\ r_{yz} = r_{zy}, & r_{xz} = r_{zy} \end{bmatrix}$, де $\begin{bmatrix} r_{yx} = r_{xy}, & r_{yz} = r_{zy}, & r_{xz} = r_{zy} \\ r_{yz} = r_{zy}, & r_{xz} = r_{zy} \end{bmatrix}$. (4.1)

Нехай y^- ендогенна змінна; x,z^- екзогенні змінні, які впливають на залежну змінну. Тобто, необхідно встановити існування залежності виду: y = f(x,z), яка може бути представлена у формі регресії змінної y на незалежні змінні x,z:

$$y(k) = a_0 + a_1 x(k) + a_2 z(k) + \varepsilon(k)$$
, (4.2)

де $^{k-}$ дискретний час (наприклад, в секундах, хвилинах, годинах, днях, тижнях, місяцях і т.д.); $^{\varepsilon(k)-}$ випадкова змінна, введення якої в модель пояснюється наступними причинами:

- часто буває неможливо визначити всі незалежні змінні, які впливають на залежну змінну, а тому рівняння (4.2) описує процес з похибкою;
- можуть існувати такі незалежні змінні, які неможливо виміряти і включити в математичну модель, а тому їх розглядають як збурення і вважають, що їх спільний вплив на залежну змінну описується випадковою змінною $\varepsilon(k)$;

- в регресійне рівняння (4.2) можуть бути включені пояснюючі (екзогенні) змінні, які фактично на у не впливають, але формально між ними і у існує ненульова кореляція;
- будь-який метод оцінювання коефіцієнтів рівняння регресії вносить свою методичну похибку, яка також повинна бути врахована в моделі.

Вважають, що сукупний вплив всіх вказаних факторів можна з деяким припущенням описати випадковою змінною $\varepsilon(k)$. Оскільки вона не вимірюється, то оцінити її значення (похибку моделі або остаток) можна тільки після оцінювання коефіцієнтів моделі, тобто

$$\hat{\varepsilon}(k) = e(k) = \hat{y}(k) - y(k)$$

де $\hat{y}(k)$ – оцінка змінної y(k), отримана по моделі; y(k) – фактичні вимірювання.

Для обчислення елементів матриці R необхідно мати синхронні в часі вибірки значень всіх трьох змінних y, x, z. Формула для обчислення коефіцієнтів кореляції має вигляд:

$$r_{yx} = \frac{1}{N-1} \frac{\sum_{k=1}^{N} \{ [x(k) - x][y(k) - y] \}}{\sigma_{x}\sigma_{y}}$$

де N- довжина вибірки даних; x,y- середні вибіркові x,y; σ_x,σ_y стандартні відхилення, тобто корені квадратні з їх диємерсій. Наприклад, $\sigma_y = \sqrt{\sigma_y^2} = \left| \frac{1}{N-1} \sum_{k=1}^N [y(k) - y]^2 \right|$

$$\sigma_{y} = \sqrt{\sigma_{y}^{2}} = \left[\frac{1}{N-1}\sum_{k=1}^{N}[y(k)-y]^{2}\right]$$

де N- число вимірів змінної y; y- середнє значення ряду $\{y(k)\}$, яке обчислюється за формулою:

 $\overline{y} = \mu_y = \frac{1}{N} \sum_{k=1}^{N} y(k)$

Коефіцієнти кореляції показують на степінь взаємозв'язку між змінними. Очевидно, що перед формальним обчисленням коефіцієнтів кореляції необхідно виконати аналіз процесу та визначити присутність (чи відсутність) логічного зв'язку між змінними. Це дозволяє ввести в подальшому в розгляд тільки ті змінні, які дійсно впливають на залежну змінну. Очевидно, що для правильного вибору змінних необхідно достатньо глибоко аналізувати процес, який моделюється.

На основі значень коефіцієнтів кореляції приймається рішення про включення незалежних змінних (або регресорів) в рівняння регресії

$$y(k) = a_0 + b_1 x(k) + b_2 z(k) + \varepsilon(k)$$

яке може бути представлене в загальному вигляді як

$$y(k) = a_0 + a_1 x_1(k) + a_2 x_2(k) + a_3 x_3(k) + \dots + a_{p-1} x_{p-1}(k) + \varepsilon(k)$$
(4.3)

Можна показати, що між коефіцієнтами регресії b_1, b_2 і коефіцієнтами кореляції r_{yx}, r_{yz} існує однозначний взаємозв'язок.

Рівняння (4.3) представляє собою <u>лінійну регресію</u> p^- го порядку, але досить часто приходиться застосовувати більш складні нелінійні моделі. Характерним представником нелінійної відносно змінних регресії є поліноміальна регресія порядку p^{-1} :

$$y(k) = a_0 + a_1 x(k) + a_2 x^2(k) + a_3 x^3(k) + \dots + a_{p-1} x^{p-1}(k) + \varepsilon(k)$$

$$(4.4)$$

В рівняння (4.4) включена тільки одна незалежна змінна x(k), але очевидно, що воно може бути розширене будь-якими іншими змінними.

Для визначення необхідності включення в рівняння регресії авторегресійної складової необхідно обчислити та дослідити автокореляційну функцію змінної y(k). Рівняння з авторегресійною складовою має вигляд:

$$y(k) = a_0 + a_1 y(k-1) + a_2 y(k-2) + b_1 x(k) + b_2 z(k),$$
 (4.5)

тобто, в рівняння регресії введена авторегресійна (АР) складова другого порядку.

Порядок авторегресії визначається за допомогою автокореляційної функції. Число коефіцієнтів автокореляційної

функції, які відмінні від нуля в статистичному смислі, і буде порядком авторегресії.

Коефіцієнти вибіркової автокореляційної функції обчислюють за формулою: N

ормулою:
$$r_y(s) = r_{y(k)y(k-s)} = \frac{1}{N-1} \frac{\sum_{k=s+1}^{N} \left\{ \left[y(k) - \overline{y} \right] \left[y(k-s) - \overline{y} \right] \right\}}{\sigma_y^2}, \quad s = 1,2,3,..., (4.6)$$

де σ_y^2 вибіркова дисперсія змінної y(k). Число коефіцієнтів АКФ, відмінних від нуля в статистичному смислі, вказує на порядок авторегресійної частини моделі.

4.2. Теоретична автокореляційна функція

Якщо вибіркова АКФ обчислюється з використанням значень вимірів часового ряду, то теоретична АКФ обчислюється за допомогою рівняння, яке описує процес. Розглянемо для прикладу стохастичний процес AP(1):

$$y(k) = a_0 + a_1 y(k-1) + \varepsilon(k)$$

Дисперсія цього процесу визначається так:

$$Var[y(k)] = Var[a_1y(k-1)] + Var[\varepsilon(k)]$$

Оскільки для стаціонарного процесу (тобто процесу, статистичні характеристики якого не змінюються в часі) дисперсія залишається постійною, то

$$var[y(k)] = var[y(k-1)]$$

Таким чином, можемо записати

$$\operatorname{var}[y(k)] (1 - a_1^2) = \operatorname{var}[\varepsilon(k)],$$

або

$$\operatorname{var}[y(k)] = \frac{\sigma_{\varepsilon}^{2}}{1 - a_{1}^{2}} = \gamma_{0}$$

при умові, що $|a_1| < 1$ (умова стаціонарності).

Знайдемо теоретичне значення коваріації для сусідніх значень залежної змінної, тобто для y(k) та y(k-1) (значення зміщення s=1). Оскільки $\operatorname{cov}[y(k)y(k-s)] = \operatorname{cov}[y(k)y(k+s)]$, то можна записати

$$y(k+1) = a_1 y(k) + \varepsilon(k) = a_1 [a_1(k-1) + \varepsilon(k)] + \varepsilon(k+1) =$$

= $a_1^2 y(k-1) + a_1 \varepsilon(k) + \varepsilon(k+1)$.

Тепер можна знайти коефіцієнт коваріації при s = 1: $cov[y(k)y(k+1)] = E\{[a_1y(k-1) + \varepsilon(k)][a_1^2y(k-1) + a_1\varepsilon(k) + \varepsilon(k+1)]\} =$

$$= a_1^3 \operatorname{var}[y(k-1)] + a_1 \operatorname{var}[\varepsilon(k)] =$$

$$= a_1^3 \frac{\sigma_{\varepsilon}^2}{1 - a_1^2} + a_1 \sigma_{\varepsilon}^2 = \frac{a_1 \sigma_{\varepsilon}^2}{1 - a_1^2}$$

По аналогії для довільного значення
$$s$$
 знайдемо:
$$E\{[y(k)-\mu][y(k-s)-\mu]\} = \frac{\sigma_{\varepsilon}^2 a_1^s}{1-a_1^2} = \gamma_s$$

За визначенням, значення коефіцієнтів теоретичної автокреляційної функції знайдемо як відношення:

$$\rho_s = \frac{\gamma_s}{\gamma_0}$$

Таким чином, $\rho_0 = 1$, $\rho_1 = a_1$, $\rho_2 = a_1^2$, ..., $\rho_s = a_1^s$.

4.3. Часткова автокореляційна функція

Уточнити порядок авторегресійної складової можна за допомогою часткової автокореляційнної функції (ЧАКФ), яка обчислюється за виразами: $_2$

азами:
$$\Phi_{11} = r(1), \qquad \Phi_{22} = \frac{r_2 - r_1^2}{1 - r_1^2};$$

$$\Phi_{ss} = \frac{r_s - \sum_{j=1}^{s-1} \Phi_{s-1, j} r_{s-j}}{1 - \sum_{j=1}^{s-1} \Phi_{s-1, j} r_j};$$

$$(2.7)$$

ЧАКФ чіткіше відображає порядок АР-моделі завдяки відсутності впливу проміжних коефіцієнтів кореляції на вибрані значення змінної. Тобто, коефіцієнт Φ_{11} характеризує степінь взаємозв'язку між сусідніми (в часі) значеннями змінної, а Φ_{22} характеризує взаємозв'язок між значеннями змінної, які розділені в часі двома періодами дискретизації.

Значення коефіцієнтів вибіркової ЧАКФ можна наближено визначити за допомогою експериментальних даних наступним чином. Коефіцієнт a_{11} моделі $y(k)=a_{11}y(k-1)$ можна поставити у відповідність коефіцієнту ЧАКФ $a_{11} \approx \Phi_{11}$, а коефіцієнт a_{22} моделі $y(k)=a_{22}y(k-2)$ приблизно дорівнює коефіцієнту Φ_{22} . Коефіцієнти a_{11}, a_{22} оцінюють методом найменших квадратів.

Відмінність коефіцієнтів автокореляційної функції від нуля в статистичному смислі означає, що існує деякий вираз (формула), яка дозволяє підтвердити або спростувати цей факт. Одним із загальноприйнятих підходів до визначення цього факту є обчислення статистичного параметра (або просто статистики) Л'юнга-Бокса $Q(r_k)$, який визначається за формулою:

$$Q(r_k) = N(N+2) \sum_{k=1}^{s} r_k^2 / (N-k)$$

де $^{N-}$ довжина вибірки даних змінної, для якої знайдено значення АКФ r_k ; $^{s-}$ число коефіцієнтів АКФ, які досліджуються на суттєву відмінність від нуля. Знайдене значення статистики порівнюють з табличним і таким чином приймається чи спростовується початкова гіпотеза.

5. Команда movav

Синтаксис:

@movav(x,n).

Команда movav призначена для формування простого ковзного середнього по попереднім n значенням часового ряду з ім'ям "x".

$$MA(i) = \frac{x(i) + x(i-1) + \dots + x(i-n+1)}{n} = \frac{\sum_{j=1}^{n} x(i-j+1)}{n}$$

Приклади використання:

Series MV=@movav(x,3)

$$MA(i) = \frac{x(i) + x(i-1) + x(i-2)}{3}$$

В цьому випадку КС буде обчислюватися по попереднім 3 значенням часового ряду.

Series MV=@movav(x+1,3)

$$MA(i) = \frac{x(i+1) + x(i) + x(i-1)}{3}$$

Зміщення на одиницю значень часового ряду в даному випадку дозволяю при обчисленні отримати середнє значення КС.

Series
$$MV = @movav(x+2,3)$$

$$MA(i) = \frac{x(i+2) + x(i+1) + x(i)}{3}$$

В цьому випадку КС буде обчислюватися по майбутнім 3 значенням часового ряду.

Зауваження.

Існує безліч варіантів обчислення вагових коефіцієнтів КС. Але для обчислення вагових коефіцієнтів КС пропонується використовувати найбільш розповсюджену формулу:

$$w_i = (1-\alpha)^{n-i+1};$$
 тобто $w_1 = (1-\alpha)^n;$ $w_2 = (1-\alpha)^{n-1};$...; $w_n = (1-\alpha)^2;$ $w_n = (1-\alpha)$, де $\alpha = \frac{2}{n+1},$ а $n-$ розмір вікна ковзного середнього. В даному випадку при аналізі економетричних даних більшу цінність має більш свіжа інформація щодо процесу який досліджується. На рис. 35 наведена гістограма вагових коефеціентів.

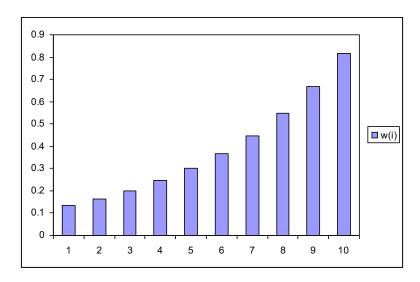

Рис. 35 Випадок коли ваги ЕКС зменшуються з віддаленістю від поточного періоду

Приклад функції на MatLab для обчислення вагових коефеціентів ЕКС.

```
% size_n - размер окна скользящего среднего
% alpha - коеффициент
% w - вектор весовых коэффициентов
function ес;
size_n=10;
alpha=2/(size_n+1);
alpha,
for i=1:size_n
    w(i)=(1-alpha)^(size_n-i+1);
end;
w',
plot(w);
```

6. Послідовність побудови рівняння авторегресії із ковзним середнім

Необхідно чітко розуміти що АРКС може будуватися двома способами, які за своє глибинною суттю відрізняються. Так трапилося, що фактично дві різні речі називають однією назвою.

Підхід №1.

<u>Побудова АРКС(p,q) коли КС будується по залишкам АР(p)</u> рівняння моделі.

Крок 1. Оцінюються коефіцієнти рівняння моделі AP(p)
$$y(k) = a_0 + \sum_{i=1}^{n} a_i \cdot y(k-i) + e \qquad \qquad \text{AP(p)} \tag{6.1}$$

де e^- залишки моделі (resid).

Крок 2. По залишкам АР(р) моделі формують КС.

Введемо нові змінні r1=resid (справа в тому що змінна resid ще може знадобиться) та mv (вектор для зберігання КС).

series r1 r1=resid series mv mv=@movav(r1)

Крок 3. Визначення порядку КС(q).

Для цього будують $\mathbf{ЧАК\Phi}(\mathbf{mv})$ та визначають q.

Крок 4. Оцінювання коефіцієнтів КС(q).

Фактично треба визначити коефіцієнти рівняння
$$resid(k) = mv(k) + \sum_{j=1}^{r} b_j \cdot mv(k-j)$$
 KC(q) (6.2)

Використовуючи рівняння 6.1 та 6.2 здійснюється побудова АРКС(p,q) по частинам, тобто спочатку коефіцієнти авто регресійної частини а після коефіцієнти при ковзних середніх. Можна одразу оцінити всі коефіцієнти $a_0,...,a_p,b_1,...,b_q$ рівняння (6.3). За теорією вважається що оцінювання коефіцієнтів окремо (спочатку авто регресійної частини, а потім КС) дає більш якісний результат.

потім КС) дає більш якісний результат.
$$y(k) = a_0 + \sum_{i=1}^{n} a_i \cdot y(k-i) + mv(k) + \sum_{j=1}^{n} b_j \cdot mv(k-j), \quad \text{APKC(p,q)} \quad (6.3)$$

Підхід №2.

Побудова АРКС(р,q) коли КС будується по вихідному сигналу у

Крок 1. Побудова КС по вихідному сигналу у.

Введемо нову ту (вектор для зберігання КС).

series mv

mv=@movav(y)

Крок 2. Визначення порядку КС(q).

Для цього будують $\mathbf{ЧАК\Phi}(\mathbf{mv})$ та визначають q.

Треба зауважити, що на практиці в даному випадку (коли КС будують по вихідному сигналу y) дуже часто p=q.

Крок 3. Оцінювання коефіцієнтів $a_0,...,a_p,b_1,...,b_q$ АРКС(p,q), дивись рівняння 6.3.

При цьому бажано здійснити проміжне перетворення, перенести mv(k) в ліву частину рівняння 6.3. Інакше це відобразиться на якості отриманих коефіцієнтів.

отриманих коефіцієнтів. $y1(k) = y(k) - mv(k) = a_0 + \sum_{i=1}^p a_i \cdot y(k-i) + \sum_{j=1}^q b_j \cdot mv(k-j)$

Обчисленні коефіцієнти за теорією повинні бути $\sum_{i=1}^p a_i < 1$, а $\sum_{j=1}^q b_j \to 1$. Але на практиці ці умови не завжди виконуються. Погано це чи

ні в кожному окремому випадку можна визначити проаналізувавши результати прогнозування за допомогою отриманої моделі на декілька кроків вперед. Якщо результати прогнозування прийнятні, то на невиконання умов, щодо коефіцієнтів моделі, можна закрити очі, якби мовити — для досягнення мети всі моделі гарні, за умови що вони дають гарні результати.

Зауваження.

Виконавши крок 2 можна самостійно задати коефіцієнти $b_1,...,b_q$. В $\sum_{j=1}^q b_j = 1$ цьому випадку вони повинні задовольняти умові j=1 . Наприклад при q=3 можна встановити $b_1=0.5;\ b_2=0.375;\ b_3=0.125$. Після чого по

відношенню до рівняння 6.3 необхідно здійснити проміжну операцію перетворення q p

перетворення
$$y1(k) = y(k) - mv(k) - \sum_{j=1}^q b_j \cdot mv(k-j) = a_0 + \sum_{i=1}^p a_i \cdot y(k-i)$$

7. Побудова ARMAX моделі

Загальный вигляд ARMAX|(p,q,d) моделі
$$y(k) = a_0 + \sum_{i=1}^{d} a_i \cdot y(k-i) + mv(k) + \sum_{j=1}^{d} b_j \cdot mv(k-j) + \sum_{s=1}^{d} c_s \cdot x_s$$
 (6.4)

де p^- порядок авто регресійної частини, q^- порядок КС, d^- кількість включених пояснюючих змінних.

Назва ARMAX походить від **A**uto**R**egressive **M**oving **A**verage model with e**X**ogenous inputs model. З англійської exogenous перекладається як зовнішній або екзогенний фактор.

В рівнянні 6.4 сума s=1 представляє собою лінійну комбінацію зовнішніх пояснюючих змінних $x_1,...,x_d$.

Рішення о включенні в ARMAX рівняння моделі відповідної пояснюючої змінної x_s приймається на основі аналізу сумісної кореляції вихідного сигналу x_s та x_s $x_$

В загальному випадку до складу ARMAX рівняння окрім регрессорів $x_1,...,x_d$ також можуть включатися лагові змінні $x_s(k-m)$. Для того щоб включити відповідну авто регресійну частину регрессора x_s необхідно виконати аналіз ЧКФ(x_s). На рис. 36 наведений приклад можливої діаграми ЧКФ між x_s та x_s Так як ЧКФ на 3, 4 та 5 лагах перевищують порогів рівень то в рівняння 6.4 необхідно включити наступні авто

регресійні члени регрессора: $c_3 \cdot x_s(k-3) + c_4 \cdot x_s(k-4) + c_5 \cdot x_s(k-5)$. При цьому на практиці умова $\sum c_j < 1$ може не виконуватися. Найчастіше це пов'язано з різним масштабом значень y та x_s , у випадку коли значення y та x_s спочатку нормують (наприклад всі змінні процесу приводять до діапазону x_s скоріш за все буде виконуватися.

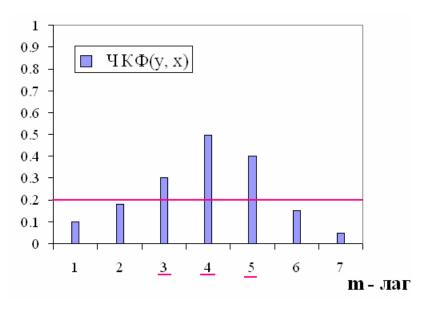

Рис. 36 Приклад ЧК $\Phi(y, x_s)$.

8. Завдання на виконання ЛР№3

Частина перша: статистика Дурбина-Уотсона

Зробить програму в системі Eviews, яка повинна обчислювати статистику Дурбина-Уотсона. Формула для обчислення статистики наведена в розділі 3.3.

На вхід програми в якості параметра програми буде подаватися вектор часових даних. В папці ATS_lab_03 знаходиться файл $example_for_DW.txt$ з тестовими даними який ви можете використовувати для перевірки роботоспроможності вашої програми. Вірний результат роботи програми DW=1,2978.

Частина друга: побудова адекватного рівняння для опису процесу.

Для кожного часового ряду з <u>таблиці 1</u> лабораторної роботи №3 (та сама таблиця 1 з ЛР №2), згідно з номером бригади (1) виведіть описову статистику ($View->Descriptive\ Statistics->Histogram\ and\ Stats$) та (2) побудуйте рівняння АРКС яке найбільш адекватно описує відповідний набір даних (дивиться алгоритм підбора рівняння).

Алгоритм підбора рівняння.

Всі отримані в результаті аналізу рівняння (з чисельними коефіцієнтами, а не в загальному вигляді) необхідно включити до протоколу у вигляді таблиці 3.

- 1. Побудова APKC(p,q) коли КС будується по залишкам AP(p) рівняння моделі.
 - 1.1. Визначення p^- порядку авто регресійної складової.
 - 1.1.1. Обчисліть АКФ та ЧАКФ для 12 лагів часового ряду
- 1.1.2. По отриманим значенням АКФ та ЧАКФ визначте $\,^{p\,-}$ порядок авто регресійної складової.
 - 1.2. Визначення q^- порядку КС. $y(k) = a_0 + \sum_{i=1}^p y(k-i)$ 1.2.1. Обчисліть коефіцієнти моделі AP(p) :

Використовуючи команду LS. Отримані результати занесіть в таблицю 2..

1.2.2..Обчисліть коефіцієнти АКФ та ЧАКФ для 12 лагів залишків моделі AP(p).

1.2.3. По отриманим значенням АКФ та ЧАКФ визначте q^- порядок КС.

Підхід №1. Застосування стандартного КС системи Eviews.

Використовуючи команду LS та відповідні специфікатори для авто регресійної частини та КС побудуйте APKC(p,q).

Отримані результати занесіть в таблиці 2 та 3. Буде отримано чотири рівняння (1) для випадку коли просте КС з N=5; (2) просте КС з N=10; (3) експоненційне КС з N=5; (4) експоненційне КС з N=10.

Підхід №2. Застосування власного КС.

Побудуйте просте КС по залишкам AP(p) за допомогою команди @movav, з розміром вікна КС N=5 та N=10. Побудуйте APКС(p,q) та занесіть в таблицю 2 отримані результати.

Побудуйте експоненційне КС по залишкам AP(p), для цього необхідно застосувати програму написану в попередній ЛР№2, з розміром вікна КС N=5 та N=10. Побудуйте APКС(p,q) та занесіть в таблиці 2 та 3 отримані результати. Буде отримано чотири рівняння (1) для випадку коли просте КС з N=5; (2) просте КС з N=10; (3) експоненційне КС з N=5; (4) експоненційне КС з N=10.

2. Побудова APKC(p,q) коли КС будується по вихідному сигналу y

- 2.1. Визначення p^- порядку авто регресійної складової.
- 2.1.1. Обчисліть АКФ та ЧАКФ для 12 лагів часового ряду
- 2.1.2. По отриманим значенням АКФ та ЧАКФ визначте $\,^{p\,-}$ порядок авто регресійної складової.

2.2. Побудова КС по y .

Побудуйте просте КС по y за допомогою команди @movav, з розміром вікна КС N=5 та N=10.

Побудуйте експоненційне КС по y , для цього необхідно застосувати програму написану в попередній ЛР№2, з розміром вікна КС $^{N}=5$ та $^{N}=10$.

2.3. Визначення q^- порядку КС.

Для цього побудуйте ЧАК Φ (КС) та визначте q .

2.4. Побудуйте АРКС(р,q).

Підхід №1. Застосування власних коефіцієнтів при КС.

Обчислить коефіцієнти
$$b_1,...,b_q = 3a \frac{1}{\Phi \circ p} \frac{1}{\Phi \circ p}$$

$$\alpha = \frac{2}{q+1}.$$

Після чого обчислить коефіцієнти рівняння
$$p$$
 $y1(k) = y(k) - mv(k) - \sum_{j=1}^{n} b_j \cdot mv(k-j) = a_0 + \sum_{i=1}^{n} a_i \cdot y(k-i)$

де mv – КС. Отримані результати занесіть в таблиці 2 та 3. Буде отримано чотири рівняння (1) для випадку коли просте КС з N=5; (2) просте КС з N=10; (3) експоненційне КС з N=5; (4) експоненційне КС з N=10.

Підхід №2. Обчислення коефіцієнтів АРКС(р,q).

В даному випадку коефіцієнти $b_1,...,b_q$ вважаються невідомими і їх необхідно обчислити разом з коефіцієнтами $a_0,a_1,...,a_p$.

$$y(k) = a_0 + \sum_{i=1}^{p} a_i \cdot y(k-i) + mv(k) + \sum_{j=1}^{q} b_j \cdot mv(k-j)$$

Отримані результати занесіть в таблиці 2 та 3. Буде отримано чотири рівняння (1) для випадку коли просте КС з N=5; (2) просте КС з N=10; (3) експоненційне КС з N=5; (4) експоненційне КС з N=10.

Наприклад для випадку APKC(3,3) Is y=c(1)+c(2)*y(-1)+c(3)*y(-2)+c(4)*y(-3)+mv+c(5)*mv(-1)+c(6)*mv(-2)+c(7)*mv(-3) або series y1=y-mv Is y1 y(-1) y(-2) y(-3) mv(-1) mv(-2) mv(-3)

3. Проаналізуйте отримані результати. Яка з отриманих моделей найбільш адекватна? Для цього серед отриманих моделей АРКС по статистичним характеристикам наведеним в таблиці 2 оберіть найкраще рівняння яке найбільш адекватно описує процес. Обґрунтуйте відповідь.

Таблиця 2

	R - squared	Sum	Akaike	Durbin –
		squared		Watson
		resid		stat
АРКС(р,q) де КС	побудоване по	залишкам Al	Р(р) рівняння	
APKC(p)				
APKC(p,q)				
із застосуванням КС системи Eviews				
APKC(p,q)				
із застосуванням власного простого КС, при N=5.				
APKC(p,q)				
із застосуванням власного простого КС, при N=10.				
APKC(p,q)				
із застосуванням власного експоненційного КС, при N=5.				
APKC(p,q)				
із застосуванням власного експоненційного КС, при N=10.				
Побудова АРКС(р,q) де КС побудоване по вихідному сигналу у				
Підхід №1. Застосування власних коефіцієнтів при КС.				

	T	T	T	
APKC(p,q)				
із застосуванням власного простого				
КС по у, при N=5.				
APKC(p,q)				
із застосуванням власного простого				
КС по у, при N=10.				
APKC(p,q)				
із застосуванням власного				
експоненційного КС по у, при N=5.				
APKC(p,q)				
із застосуванням власного				
експоненційного КС по у, при N=10.				
Підхід №2. Обчислення коефіл	цієнтів АРКС(p,q).		
APKC(p,q)				
із застосуванням власного простого				
КС по у, при N=5.				
APKC(p,q)				
із застосуванням власного простого				
КС по у, при N=10.				
APKC(p,q)				
із застосуванням власного				
експоненційного КС по у, при N=5.				
APKC(p,q)				
із застосуванням власного				
експоненційного КС по у, при N=10.				

Таблиця 3

Рівняння з чисельними коефіціентами			
АРКС(p,q) де КС побудоване по залищкам AP(p) рівняння AРКС(p) $y(k) = \overline{-0,0211+0,6901} \cdot y(k) = 100,0001 \cdot y(k) = 1$			
APKC(p)	$y(k) = \overline{0}, \overline{0}21, 140, 590 \overline{1}. y(k) = 10, 36\%. \overline{y(k)} = \overline{0}, \overline{0}21, 140, 590 \overline{1}. y(k) = 10, 36\%. \overline{y(k)} = 2, 021, 140, 590 \overline{1}. y(k) = 10, 36\%. \overline{y(k)} = 2, 021, 140, 590 \overline{1}. y(k) = 10, 36\%. \overline{y(k)} = 2, 021, 140, 590 \overline{1}. y(k) = 10, 36\%. \overline{y(k)} = 2, 021, 140, 140, 140, 140, 140, 140, 140, 14$		
APKC(p,q)	$+ ma(k) - 0.71 \cdot ma(k-1)$		
із застосуванням КС системи Eviews	$y(k) = -0.0211 + 0.6901 \cdot y(k-1) - 0.567 \cdot y(k-2) +$		
APKC(p,q)	$+ ma(k) - 0.71 \cdot ma(k-1)$		
із застосуванням власного простого КС, при N=5.	$y(k) = -0.0211 + 0.6901 \cdot y(k-1) - 0.567 \cdot y(k-2) +$		
APKC(p,q)	$+ ma(k) - 0.71 \cdot ma(k-1)$		
із застосуванням власного простого КС, при N=10.	$y(k) = -0.0211 + 0.6901 \cdot y(k-1) - 0.567 \cdot y(k-2) +$		
APKC(p,q)	$+ ma(k) - 0.71 \cdot ma(k-1)$		
із застосуванням власного експоненційного КС, при N=5.	$y(k) = -0.0211 + 0.6901 \cdot y(k-1) - 0.567 \cdot y(k-2) +$		
APKC(p,q)	$+ ma(k) - 0.71 \cdot ma(k-1)$		
із застосуванням власного експоненційного КС, при N=10.			
Побудова АРКС(р,q)) де КС побудоване по вихідному сигналу у		
Підхід №1. Застосування влас	них коефписитв при КС-0,567 · у(k-2)+		
APKC(p,q)	$+ ma(k) - 0.71 \cdot ma(k-1)$		
із застосуванням власного простого КС по у, при N=5.	$y(k) = -0.0211 + 0.6901 \cdot y(k-1) - 0.567 \cdot y(k-2) +$		
APKC(p,q)	$+ ma(k) - 0.71 \cdot ma(k-1)$		
із застосуванням власного простого КС по у, при N=10.			
V/ 1			

A DICC($+ ma(k) - 0.71 \cdot ma(k-1)$
APKC(p,q)	·(1)
із застосуванням власного експоненційного КС по у, при N=5.	$y(k) = -0.0211 + 0.6901 \cdot y(k-1) - 0.567 \cdot y(k-2) +$
APKC(p,q)	$+ ma(k) - 0.71 \cdot ma(k-1)$
із застосуванням власного	
експоненційного КС по у, при N=10.	
Підхід №2. Обчислення коефія	$y(k+1) = A + k + (p,q) \cdot y(k-1) = 0,567 \cdot y(k-2) + (p,q) \cdot y(k-2) + (p,q$
APKC(p,q)	$+ ma(k) - 0.71 \cdot ma(k-1)$
із застосуванням власного простого КС по у, при N=5.	$y(k) = -0.0211 + 0.6901 \cdot y(k-1) - 0.567 \cdot y(k-2) +$
APKC(p,q)	$+ ma(k) - 0.71 \cdot ma(k-1)$
із застосуванням власного простого КС по у, при N=10.	$y(k) = -0.0211 + 0.6901 \cdot y(k-1) - 0.567 \cdot y(k-2) +$
APKC(p,q)	$+ma(k)-0.71 \cdot ma(k-1)$
із застосуванням власного експоненційного КС по у, при N=5.	$y(k) = -0.0211 + 0.6901 \cdot y(k-1) - 0.567 \cdot y(k-2) +$
APKC(p,q)	$+ ma(k) - 0.71 \cdot ma(k-1)$
із застосуванням власного	
експоненційного КС по у, при N=10.	

Частина третя: побудова рівняння множинної регресії.

Побудуйте рівняння множинної регресії для індексу rts1, в якості регресорів необхідно розглянути галузеві індекси RTScr, RTSeu, RTSfn, RTSin, RTSmm, RTSog та RTStl.

В загальному вигляді рівняння множинної регресії має вигляд: rts1 =
$$a_0 + a_1 \cdot R$$
 TScr + $a_2 \cdot R$ TSeu + $a_3 \cdot R$ TSfn + $a_4 \cdot R$ TSin + $a_5 \cdot R$ TSmm + $a_6 \cdot R$ TSog + $a_7 \cdot R$ TStl

Але спочатку необхідно побудувати кореляційну матрицю індексів і на основі аналізу її значень включити в рівняння моделі саме ті індекси які дійсно впливають на процес.

Частина четверта: творча, не обов'язкова.

- 4.1. Написати програму для обчислення ЧКФ часткової кореляційної функції.
- 4.2. Побудувати ARMAX модель для індексу rts1, в якості регресорів необхідно розглянути галузеві індекси RTScr, RTSeu, RTSfn, RTSin, RTSmm, RTSog та RTStl, з включенням авто регресійних складових пояснюючих змінних регресорів.

Пункт 4.2 неможливо виконати без пункту 4.1.

Таблиця 1

№	Ім'я файлу	Рекомендоване ім'я	Розмір вибірки
бригади		ряду при створенні	даних (параметр
		програми	End date)
1	rts1.txt	rts1	178
	1996rts1.txt	rts1996	249
2	rts2.txt	rts2	178
	1997rts1.txt	rts1997	251
3	RTScr.txt	RTScr	178
	1998rts1.txt	rts1998	251
	17701131.171	1131770	231
4	RTSeu.txt	RTSeu	178
	1999rts1.txt	rts1999	251
5	RTSfn.txt	RTSfn	178
	2000rts1.txt	rts2000	250
6	RTSin.txt		178
	2001rts1.txt	rts2001	251
7	RTSmm.txt	RTSmm	178
	2002rts1.txt	rts2002	250
8	RTSog.txt	RTSog	178
	2003rts1.txt	rts2003	250
9	RTStl.txt	RTStl	178
	2004rts1.txt	rts2004	251
10	rts1.txt	rts1	178
	2005rts1.txt	rts2005	248
			1.0
11	rts2.txt	rts2	178
	2006rts1.txt	rts2006	248
12	RTSfn.txt	RTSfn	178
	2007rts1.txt	rts2007	248
		-	
13	RTSmm.txt	RTSmm	178

2007rts1.	xt rts2007	248
-----------	------------	-----

Всі файли знаходяться в папці ...\ATS_lab3_new\Data

Розмір вибірки даних — це кількість даних в файлі. Це значення використовується при створенні робочого файлу програми, як параметр **End date**.

ДОДАТОК А:

Приклад побудови рівняння АРКС по економетричним даним часового ряду

Крок 1. Створіть робочий файл програми **Eviews** (**WorkFile**) з нерегулярним типом даних (**Undated or irregular**) зі 100 значень (**Start date: 1** та **End date: 100**) та завантажте файл **File—>Import—>Read Text-Lotus-Excel** з тестовими даними *example_data.txt* (файл знаходиться в папці *ATS_lab_03*). Задайте ім'я ряду "у".

Крок 2. Обчислення коефіцієнтів АКФ та ЧАКФ ряду "у".

В робочому файлі (**Workfile**) подвійним кликом лівої кнопки миші відкрийте вікно ряду "y". У вікні, що з'явилося оберіть в меню закладку **View**, а в ній пункт **Correlogram**, як показано на рис. А.1 (**View**-> **Correlogram**). Після цього з'явиться вікно, рис. А.2.

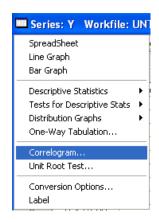

Рис. А.1

Опис опцій вікна Correlogram Speciffication, рис. А.2:

Level – побудова АКФ та ЧАКФ для ряду даних без змін.

1-st difference — побудова АКФ та ЧАКФ для ряду даних перших різниць. Від кожного κ -го значення ряду буде відняте попереднє κ —l значення, тобто спочатку буде виконана операція y(k)=y(k)-y(k-1).

2-nd difference — побудова АКФ та ЧАКФ для ряду даних перших різниць. Від кожного κ -го значення ряду буде відняте попереднє κ —2 значення, тобто спочатку буде виконана операція y(k)=y(k)-y(k-2).

Lags to include – кількість значень ряду, для яких буде виведений результат.

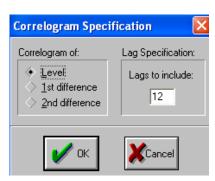

Рис. А.2

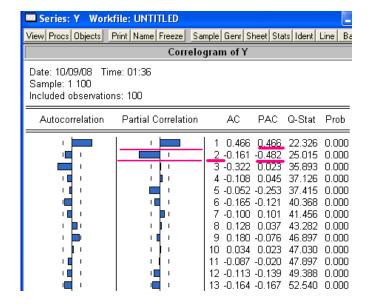

Рис. А.3

На рис. А.З наведена таблиця отриманих значень АКФ та ЧАКФ для ряду "у". Аналізуючи значення ЧАКФ видно що значимими являються 1 та 2 лаги, тому що $PAC(1) \ge 0.3$ (PAC(1) = 0.466) і $|PAC(2)| \ge 0.3$ (PAC(2) = -0.482). Знак чисельного значення ЧАКФ носить той же сенс що і звичайне значення кореляції двох змінних. Значення 0.3 було взяте в якості граничного (порогового значення), тобто якщо $|PAC(i)| \ge 0.3$ то i-й лаг являється значимим і його необхідно враховувати при побудові рівняння моделі. Відмітимо, що граничне значення не обов'язково повинно бути рівним 0.3, це суб'єктивне рішення аналітика, наприклад в МаtLab граничне значення дорівнює 0.2. Але в цьому прикладі було взяте значення саме 0.3 щоб спростити аналіз, в противному випадку необхідно було б включити лаги включно до п'ятого.

Крок 3. Побудова АР(1) процесу.

На попередньому кроці 2 аналізуючи ЧАКФ ряду було визначено що необхідно розглядати 1 та 2 лаги при побудові моделі, тобто порядок авто регресійного рівняння p=2.

Але спочатку побудуємо АР(1).

Для обчислення коефіцієнтів AP(1) $y(k) = a_0 + a_1 \cdot y(k-1)$ виконайте в командній строчці Eviews команду

equation ar1 y c y(-1)

що створить об'єкт "equation" з ім'ям "ar1". Подвійним кліком лівої кнопки миші по цьому об'єкту "ar1" з'явиться вікно результатів оцінювання, рис. А.4.

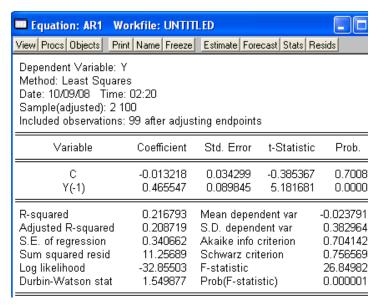

Рис. А.4

Тобто AP(1) процесу описується наступним рівнянням $y(k) = -0.013 + 0.465 \cdot y(k-1)$. Відмітимо, що $PAC(1) \approx a_1$ і це не збіжність обставин, так повинно бути за теорією.

Крок 4. Аналіз остатків моделі АР(1).

При побудові AP(1) процесу в системі Eviews автоматично були обчисленні остатки моделі, які зберігаються в векторі-змінній *resid*.

Побудуємо АКФ та ЧАКФ остатків моделі АР(1), рис. А.5. Видно що остатки між собою корелюють PAC(2) > 0,3. Це означає що з часового ряду "у" при побудові АР(1) ми не задіяли всю інформацію, що в ньому міститься.

Date: 10/09/08 Time: 02:23

Sample: 1 100

Included observations: 99

Autocorrelation	Partial Correlation	AC	PAC	Q-Stat	Prob
		1 0.224 2 -0.334 3 -0.339 4 0.056 5 0.080 6 -0.166	-0.404 -0.180 0.081	5.1059 16.618 28.556 28.889 29.572 32.521	0.024 0.000 0.000 0.000 0.000 0.000
		7 -0.136 8 0.149 9 0.181 10 -0.002 11 -0.089 12 -0.025 13 -0.151	-0.059 0.001 0.042	34.524 36.960 40.600 40.601 41.509 41.580 44.244	0.000 0.000 0.000 0.000 0.000 0.000 0.000

Рис. А.5.

Крок 5. Побудова АР(2) процесу.

Для обчислення коефіцієнтів AP(2) $y(k) = a_0 + a_1 \cdot y(k-1) + a_2 \cdot y(k-1)$ виконайте в командній строчці Eviews команду

equation ar2 y c y(-1) y(-2)

що створить об'єкт "equation" з ім'ям "ar2". Подвійним кліком лівої кнопки миші по цьому об'єкту "ar2" з'явиться вікно результатів оцінювання, рис. А.6.

AP(2):
$$y(k) = -0.0211 + 0.6901 \cdot y(k-1) - 0.4833 \cdot y(k-2)$$
.

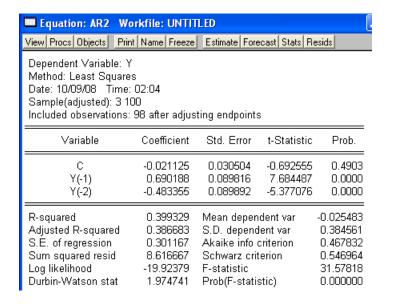

Рис. А.6.

<u>Побудова АРСК(p,q) коли КС будується по залишкам АР(p)</u> рівняння моделі.

Крок 6. Аналіз остатків моделі АР(2).

При побудові AP(2) процесу в системі Eviews автоматично були обчисленні остатки моделі, які зберігаються в векторі-змінній *resid*.

Побудуємо АКФ та ЧАКФ остатків моделі AP(2), рис. А.7. Видно що при граничному значенні 0,3 остатки між собою не корелюють.

Autocorrelation	Partial Correlation	AC	PAC	Q-Stat	Prob
1 1 1		1 0.010	0.010	0.0102	0.919
 		2 0.027	0.027	0.0860	0.958
1 🔳	1 🔳	3 -0.127	-0.127	1.7445	0.627
ı 1 1		4 0.067	0.070	2.2124	0.697
1 1	1 1	5 -0.017	-0.012	2.2417	0.815
= +	_ ı	6 -0.194	-0.218	6.2631	0.394
1 🗖 1	1 🔳	7 -0.127	-0.107	7.9955	0.333
ı 🔳 ı		8 0.112	0.129	9.3548	0.313
1 🛮 1		9 0.077	0.032	10.011	0.350
1 [1		10 -0.050	-0.077	10.294	0.415
1 🗖 1		11 -0.097	-0.064	11.349	0.414
ı 🛅 i		12 0.087	0.062	12.209	0.429
1 🗖	_ ı	13 -0.146	-0.231	14.654	0.329
. h .	1 h.	144 0 000	0.040	4.4.750	വരാഗ

Рис. А.7.

Але якщо зменшити граничне значення до 0,2 то кореляція буде присутня. Це припущення робиться для того, щоб на наступних кроках показати послідовність побудови АРКС.

Крок 7. Побудова АРКС(2,1).

Варіант 1.

На кроку 5 при побудова AP(2) процесу в системі Eviews автоматично були обчисленні остатки моделі, які зберігаються в векторізмінній *resid*.

Створить новий часовий ряд з ім'ям "ar2_resid" і збережіть в ньому отримані остатки resid.

series ar2_resid=resid

Згенеруйте ряд простого КС з ім'ям "mv", з розміром вікна п'ять, для остатків AP(2) моделі.

series mv=@movav(ar2_resid,5)

Після чого створить новий вектор з ім'ям "y1" в який запишіть значення часового ряду "v".

series y1=y

3 вектора "y1" відніміть вектор "mv". Сенс даної операції полягає в тому що APKC(2,1) записується як

$$y(k) = a_0 + a_1 \cdot y(k-1) + a_2 \cdot y(k-1) + mv(k) + b_1 \cdot mv(k-1)$$

тобто апріорі відомо що при ma(k) коефіцієнт одиниця. Для того щоб команда **ls** обчислила саме коефіцієнти APKC(2,1) (без повторного обчислення коефіцієнта при ma(k)) виконується видалення ma(k) з y(k)

$$y(k) - mv(k) = a_0 + a_1 \cdot y(k-1) + a_2 \cdot y(k-1) + b_1 \cdot mv(k-1)$$

y1=y1-mv

Після чого обчислить коефіцієнта AP(2,1) equation arma_2_1.ls y1 c y(-1) y(-2) mv(-1)

На рис. А.8 наведені результати оцінювання.

APKC(2,1):

$$y(k) = -0.018 + 0.667 \cdot y(k-1) - 0.567 \cdot y(k-2) + mv(k) - 0.71 \cdot mv(k-1)$$

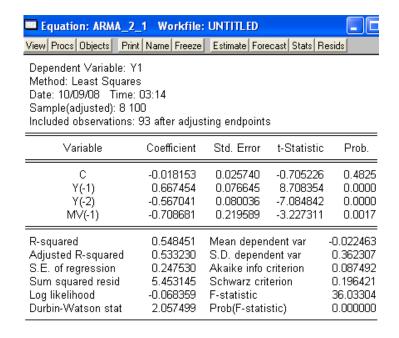

Рис. А.8.

Варіант 2.

В системі Eviews ϵ можливість об'являти спеціфікатори в команді **ls** для включення авторегресійної складової (**ar**) та ковзного середнього (**ma**).

Результати виконання дивиться на рис. А.9.

equation arma_2_1_b.ls y c ar(1) ar(2) ma(1)

Результати наведені на рис. А.8 та рис. А.9 відрізняються, хоча оцінювалися коефіцієнти для рівняння APKC(2,1), тому що у другому випадку (при виконанні команди equation arma_2_1_b.ls у с ar(1) ar(2) ma(1)) КС обчислюється із використанням формули реалізованої в системі Eviews, яка відрізняється від формули при обчисленні mv.

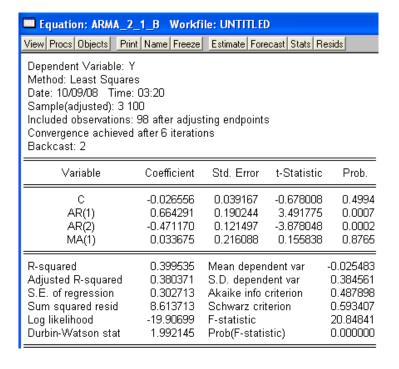

Рис. А.9.

Після того як обчислені коефіцієнти та характеристики рівняння APKC(2,1) обчислюють коефіцієнти APKC(2,2) і так далі до APKC(2,q). Порядок КС q визначається на основі аналізу ЧАКФ залишків рівняння AP(2) моделі наведених на рис. А.7 для даного прикладу достатньо буде взяти q = 6 .

Побудова АРКС(р,q) коли КС будується по вихідному сигналу у

Крок 6. Побудова КС по вихідному сигналу у.

Введемо новий вектор туу для зберігання КС.

series mvy=@movav(y,5)

Крок 7. Визначення порядку КС(q).

Побудуємо для цього **ЧАКФ**(*mvy*), дивиться рис. А.10. В даному випадку можна розглядати 6-й порядок КС q=6 (за бажанням і 13-й, q=13) але щонайменш q=2.

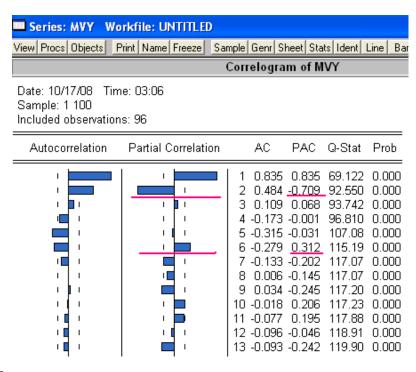

Рис. А.10

Крок 8. Побудова АРКС(2,1). series y1=y-mvy equation armay_2_1.ls y1 ar(1) ar(2) mvy(-1)

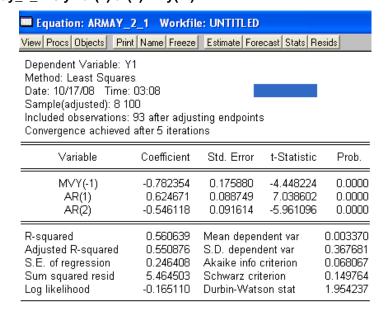

Рис. А.11

На рис. А.11 наведені коефіцієнти та характеристики рівняння APKC(2,1).

Після того як обчислені коефіцієнти та характеристики рівняння APKC(2,1) обчислюють коефіцієнти APKC(2,2) і так далі до APKC(2,q).

ДОДАТОК Б

Приклад побудови моделі множинної регресії

Для побудови моделі множинної регресії скористайтесь даними, наведеними в таблиці Б.1. Ці дані представлені у вигляді файлів *example_y.txt* (валовий продукт в млн. у.о.), *example_x1.txt* (об'єм робочої сили на 1000 осіб населення) та *example_x2.txt* (капіталовкладення в сільськогосподарському секторі, у.о.) що знаходиться в папці ATS_lab_03 на диску

Таблиця Б.1. Дані для задачі побудови множинної регресії

Рік	Валовий	Об'ем робочої сили	Капіталовкладення в
	продукт в млн.	на 1000 осіб	сільськогосподарському
	y.o.	населення	секторі, у.о.
1980	9127.5	265.6	121753400
1981	11795.7	268.2	123251300
1982	12655.3	274.7	124998500
1983	13698.4	284.9	125670600
1984	14900.2	295.5	127460900
1985	16357.3	345.7	131740200
1986	19489.6	390.3	134530400
1987	22591.7	467.4	139880300
1988	24139.6	558.9	147158500
1989	27067.9	610.6	154890400
1990	31201.2	660.5	165743200
1991	35373.5	712.8	175494700
1992	39890.6	750.3	187665300
1993	44193.7	790.1	203472200
1994	49839.3	830.8	222565700
1995	55385.9	850.4	241337300

1996	61217.8	880.3	263955600
1997	66976.1	899.6	287554300
1998	72837.4	915.8	330498100
1999	79028.2	925.3	359684200
2000	85479.3	931.7	385674800

Крок 1. Створить робочий файл програми з щорічним типом даних (Annual) зі Start date: 1980 та End date: 2000).

Крок 3.

Завантажте файл **File—>Import—>Read Text-Lotus-Excel** з даними *example_y.txt* (файл знаходиться в папці *ATS_lab_03*). Задайте ім'я ряду "v".

Завантажте файл *example_x1.txt*.. Задайте ім'я ряду *"x1"*. Завантажте файл *example_x2.txt*.. Задайте ім'я ряду *"x2"*.

Крок 4.

Виділіть "y", "x1" та "x2" в робочому файлі (утримуючи **shift**), натисніть праву кнопку миші, виберіть опцію **Open—>as Group**, дивися рис. Б.1.

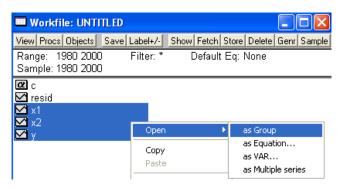

Рис. Б.1.

Крок 5.

У вікні **Group** що з'явилося натисніть кнопку **View**.

	Group: UNTITLED Workfile: UNTITLED							
٩	View Trocs Objects Print Name Freeze Edit+/- Smpl+/- InsDel							
	obs	X1	X2	Υ				
	1980	265.6000	1.22E+08	9127.500				
	1981	268.2000	1.23E+08	11795.70				
	1982	274.7000	1.25E+08	12655.30				
	1983	284.9000	1.26E+08	13698.40				
	1984	295.5000	1.27E+08	14900.20				
	1985	345.7000	1.32E+08	16357.30				
	1986	390.3000	1.35E+08	19489.60				
	1987	467.4000	1.40E+08	22591.70				
	1988	558.9000	1.47E+08	24139.60				
	1989	610.6000	1.55E+08	27067.90				
	1990	660.5000	1.66E+08	31201.20				
	1991	712.8000	1.75E+08	35373.50				
	1992	₹ 750,0000		20000 00				

Рис. Б.2.

Крок 6.

У вікні, що з'явилося виберіть опцію Correlation.

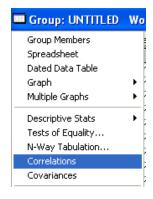

Рис. Б.3.

В результаті цієї операції з'явиться вікно Correlation Matrix, що містить кореляційну матрицю вимірності для трьох змінних "y", "x1" та "x2". Дивись рис. Б.4.

	Correlation Matrix				
	X1				
X1	1.000000	0.868769	0.936462		
X2	0.868769	1.000000	0.985210		
Υ	0.936462	0.985210	1.000000		

Рис. Б.4.

Аналізуючи значення кореляційної матриці наведеної на рис. Б.4 експерт приймає рішення щодо включення "x1" та "x2" в рівняння

множинної регресії в якості пояснюючих змінних (регресорів). Якщо спостерігається сильний кореляційний зв'язок, як в нашому випадку де $r_{y,x_1}=0.936$ та $r_{y,x_2}=0.985$, то відповідні регресори необхідно включити в рівняння моделі. В таблиці Б.2 наведена класифікація видів кореляційного зв'язку.

 Таблиця Б.2.

 Класифікація видів кореляційного зв'язку

Кореляція	Позитивна	Від'ємна
слабка	[0,1;0,3)	(-0,3;-0,1]
середня	[0,3;0,5)	(-0,5;-0,3]
сильна	[0,5;1]	[-1;-0,1]

Крок 7. Побудова рівняння множинної регресії.

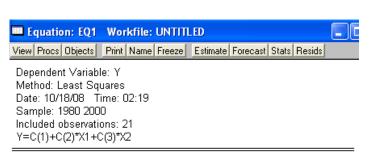
Підхід №1.

Побудова рівняння по вхідним даним.

$$y(k) = c_0 + c_1 x_1(k) + c_2 x_2(k) + \varepsilon(k)$$

EQ1

equation eq1.ls y=c(1)+c(2)*x1+c(3)*x2

	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C(1) C(2) C(3)	-21509.38 30.95857 0.000203	816.5062 2.419838 7.46E-06	-26.34320 12.79365 27.26404	0.0000 0.0000 0.0000
R-squared Adjusted R-squared S.E. of regression Sum squared resid Log likelihood	0.997091 0.996768 1375.856 34073631 -179.9426	Mean depen S.D. depend Akaike info Schwarz crit Durbin-Wats	lent var criterion erion	37773.63 24200.44 17.42310 17.57232 0.922350

Рис. Б.5.

Тобто рівняння множинної регресії має вигляд:
$$y(k) = -21509,38 + 30,95857 \cdot x_1(k) + 0,0002 \cdot x_2(k) + \varepsilon(k)$$

Підхід №2.

При роботі з економетричними даними часто використовують операцію логарифмування по відношенню до цих даних. Операція логарифмування дозволяє зменшити чисельний масштаб даних, що аналізуються, а також позбавитися квадратичного тренду (від полінома другого порядку перейти до поліному першого порядку). В нашому випадку саме так і відбувається, на рис. Б.6 та Б.7 наведені графіки "y" та log(y).

plot y series lgy=log(y) plot lgy

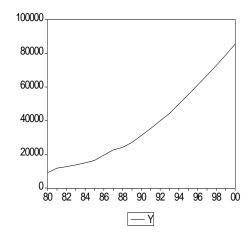

Рис. Б.6.

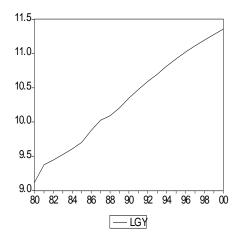

Рис. Б.7.

Побудова рівняння по лагарифмованим даним. $\ln[y(k)] = c_0 + c_1 \ln[x_1(k)] + c_2 \ln[x_2(k)] + \varepsilon(k)$

EQ2

equation eq2.ls log(y)=c(1)+c(2)*log(x1)+c(3)*log(x2)

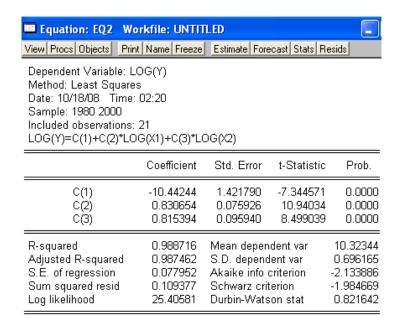

Рис. Б.8.

Рівняння множинної регресії для лагарифмованих даних має вигляд: $\log(y(k)) = -10.44 + 0.83 \cdot \log(x_1(k)) + 0.81 \cdot \log(x_2(k)) + \varepsilon(k)$

Крок 8. Аналіз отриманих результатів.

В таблиці Б.3 наведені статистичні характеристики отриманих рівнянь множинної регресії Порівнювати суми квадратів похибок отримані при побудові EQ1 та EQ2 в даному випадку некоректно, тому що масштаб даних, що використовувалися для побудови рівнянь, різний — лагарифмовані дані на декілька порядків менші оригінальних. Коефіцієнт Акайке також некоректно порівнювати, так як він обчислюється на основі значення логарифмічної функції правдоподібності, яка в свою чергу обчислюється по сумі квадратів похибок. Аналіз коефіцієнта детермінації та коефіцієнта Дурбина-Уотсона показує, що рівняння EQ1 більше підходить для опису процесу.

Таблиця Б.3. Таблиця статистичних характеристик рівнянь EQ1, EQ2 та EQ3

	EQ1	EQ2	EQ3	EQ4
R-squared	0.997091	0.988716	0,998324	0.999458

Sum squared resid	34073631	0.109377	19632591	5883709
Akaike	17.42310	-2.133886	16,87177	15.82984
Durbin-Watson stat	0.922350	0.821642	1,324509	1.938497

Але аналіз вхідних даних можна продовжити далі. Наприклад побувати рівняння

$$y(k) = c_0 + c_1 x_1(k) + c_2 \cdot \log(x_2(k)) + \varepsilon(k)$$
 EQ3

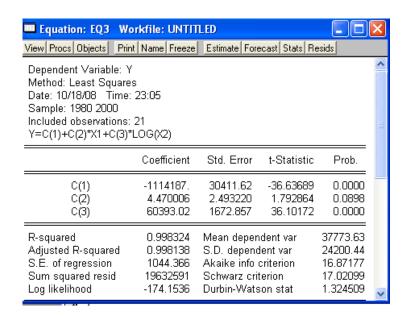

Рис. Б.9.

Як можна побачити з таблиці Б.3 рівняння EQ3 при порівнянні коефіцієнта детермінації та коефіцієнта Дурбина-Уотсона більш адекватне у порівнянні з EQ1 та EQ2.

Підбір моделей можна продовжити далі за рахунок включення авто регресійної частини для y .

Для цього необхідно побудувати ЧАК $\Phi(y)$, рис.Б.10. Як можна побачити з рис.Б.10 PAC(1) = 0.852 > 0.2, тобто необхідно включити першу авто регресійну складову для y.

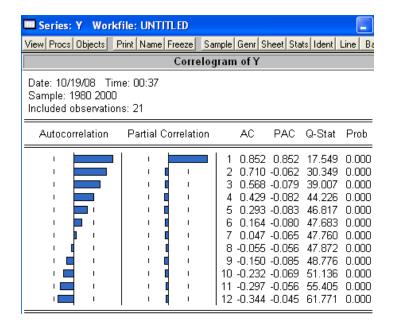

Рис.Б.10.

$$y(k) = c_0 + c_1 \cdot y(k-1) + c_2 x_1(k) + c_3 \cdot \log(x_2(k)) + \varepsilon(k)$$
 EQ4

equation eq4.ls y=c(1)+c(2)*y(-1)+c(3)*x1+c(4)*log(x2)

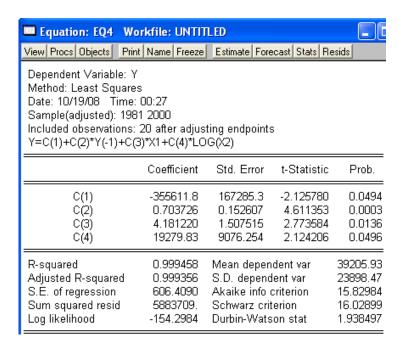

Рис. Б.11.

$$y(k) = -355611 + 0.7 \cdot y(k-1) + 4.18 \cdot x_1(k) + 19279 \cdot \log(x_2(k)) + \varepsilon(k)$$

Модель EQ4 дає ще більш кращі результати у порівнянні з EQ3.

Але і це ще не кінець аналізу. Можна включити у рівняння авто регресійну частину для кожного з x_1 та x_2 . Але для цього необхідно побудувати часткові кореляційні функції ЧКФ(y, x_1) та ЧКФ(y, x_2). Нажаль в системі Eviews ЧКФ не реалізована (в MatLab також). Але справжній дослідник-студент ІПСА повинен бути в змозі самостійно її запрограмувати та застосувати.

ЛІТЕРАТУРА

- 1. Довідкова система Eviews.
- 2. http://en.wikipedia.org
- 3. http://ru.wikipedia.org
- 4. http://masters.donntu.edu.ua/2007/fvti/karpunova/diss/index.html

Контрольні запитання

- 1. В чому полягає відмінність між автокореляційною та частковою АКФ?
- 2. Як обчислюється кореляційна матриця та яке її призначення? Поясніть значення, отримані вами при обчисленні кореляційної матриці.
- 3. В чому полягає різниця між кореляцією та коваріацією? Де можна використати коваріаційну функцію?

- 4. Поясніть в чому полягає відмінність вибіркової АКФ від теоретичної?
- 5. Для чого необхідно знаходити теоретичні статистичні характеристики процесів?
 - 6. Які статистичні параметри відносяться до описової статистики?
- 7. Поясність, що характеризує коефіцієнт асиметрії, ексцес, статистика Жак-Бера?
- 8. Які типи рівнянь використовуються для описування часових рядів?
 - 9. Для чого логарифмують значення часового ряду?
- 10. Поясніть значення статистичних величин, що використовуються для визначення ступеня адекватності моделі (які генерує пакет після обчислення коефіцієнтів різницевого рівняння): R^2 , $\sum e^2(k)$, DW, AIC, BSC, t- статистика.
- 11. Як отримати оцінки коефіцієнтів рівняння типу AP чи APKC за допомогою пакету Eviews?
 - 12. Яким чином будується рівняння АРКС?
 - 13. Яким чином будується рівняння множинної регресії?